

ligt og tilstrækkelig fremhævet, at Kommunernes Udgifter i den nyere Tid have været i stærk Stigning. Naar Talen er om denne Stigning — og den er meget hyppig omtalt baade i og uden for Rigsdagen — saa plejer man, som det ogsaa er sket her, at nævne en Række sociale Love, gennemførte for nogle Aar siden, som den væsentligste Aarsag til Kommunernes Overbebyrdelse. Først og fremmest nævner man da Alderdomsunderstøttelsesloven eller, som det ærede 2det Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) i Gaar kaldte den, den saakaldte Alderdomsforsørgelseslov. Maa jeg om disse Loves finansielle Betydning for Kommunerne dog bemærke, at det er ganske rigtigt, at de have forøget Kommunernes Udgifter ret betydeligt, men de have samtidig ogsaa krævet Udgifter af det hele Samfund, og naar man særlig nævner Alderdomsforsørgelse og stiller den i Spidsen, saa maa jeg dog erindre om, at den angaar et Formaal, som tidligere var overladt til Kommunerne alene. Nu udreder Staten Halvdelen af disse Udgifter, og endskønt det ganske vist er Formaalet, at det skal komme flere til gode, end den gamle Fattiglov kom til gode, og ogsaa i et noget større og fyldigere Omfang, saa er jeg dog tilbøjelig til at tro, at naar alt kommer til alt, og naar Tiden efterhaanden har bevirket, at flere blive unddragne Fattigvæsenet og komme ind under Alderdomsforsørgelsen, som vilde være komme under Fattigvæsenet, hvis vi ikke havde faaet denne Lov, saa vil det omsider vise sig, at Kommunen som saadan ikke vil have stor Grund til at klage over den Byrde, som den har faaet ved Alderdomsforsørgelsesloven.

Medens man i det hele fra alle Sider har været enig om at ønske denne Sag fremmet, har der været meget delte Meninger om Maaden, hvorpaa det skulde ske. Da jeg forlangte Ordet i Gaar, var Anledningen nærmest den, at det ærede 6te Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) anviste os en anden Maade at fordele Beløbet paa, nemlig efter Fattigvæsenet. Jeg fandt dette i høj Grad urimeligt og ønskede at tage til Genmæle derimod. Det er nu gjort saaledes fra den ærede Finansmini-

sters Side, at jeg ikke skal opholde mig derved. Det ærede 3dje Medlem for 8de Kreds (Johnsen) gjorde ogsaa nogle Indvendinger mod at bruge Fattigudgifterne som Fordelingsgrundlag; han mente, at man kunde tage Skoleudgifterne med, men det tror jeg nok, at man efter at have hørt den ærede Ministers Foredrag vil give Afkald paa at forfølge videre. Umuligt er det jo ikke, at der kunde findes en Fordelingsmaade, hvorefter man i et heldigere Forhold kunde ramme den virkelige Trang hos Kommunerne og den berettigede Trang, men jeg er meget tilbøjelig til at tro, at hvilke Veje man end vil forsøge at gaa, vil man snart komme til det Resultat, at er denne Vej ikke fuldt retfærdig, hvad ingen Vej vil være, saa ville de andre Veje, man vil slaa ind paa, vise sig at være endnu mindre retfærdige, og jeg tror derfor, at de Forsøg, der i den Henseende maaske ville blive foretagne, temmelig hurtigt ville blive opgivne, dersom jeg tør gaa ud fra den Forudsætning, at Kærligheden til denne Lov er sand og ægte, og at der ikke vil blive gjort Forsøg paa under Form af ny og vidtløftige Undersøgelser om dette eller hint at trække Tiden ud og optaarne Vanskeligheder, som skulle forhindre Sagens Gennemførelse. Jeg vil i Henhold til Luthers Opfordring optage alt i den bedste Mening, og jeg tror derfor, at disse forskellige Antydninger, der ere fremkomne om, hvilke Veje man kunde gaa, endogsaa ret omfattende og vidtløftige Antydninger, ville blive holdte tilbage, udskudte til en senere Lejlighed, til en selvstændig Behandling, og at man vil samle sig om det, som her vil kunne gennemføres.

Det ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup) opholdt sig i Gaar og særdeles vidtløftig i Dag ved det Spørgsmaal, hvilken Indflydelse Gennemførelsen af denne Overføring af Skattebeløbet vilde kunne faa paa Udøvelsen af den umiddelbare Valgret til Landstinget. Det ærede Medlem syntes først at nære den Opfattelse, at dette overdragne Beløb maatte betragtes som en Nedgang i Statens Indtægter, og at Hartkornsejernes direkte Skattebeløb som Følge deraf maatte blive betydeligt mindre. Jeg har ingen Sinde haft den Opfattelse af Lovforslaget, jeg har fra først